

Bijbels perspectief

Woord van de week

Psalm 90:12

Leer ons zó onze dagen tellen, dat wij een wijs hart bekomen.

Een indrukwekkende psalm deze negentigste psalm. Het blijkt een gebed van Mozes te zijn waarin deze uitdrukking geeft aan wie God voor hem is, terwijl hij zijn eigen eindigheid als mens voor Hem beschouwt. Wat dat laatste aangaat nu niet direct een onderwerp dat ieder zal aanspreken. Laten we eerlijk zijn, als je jong bent, ligt het leven nog voor je en waarom je dan inlaten met beschouwingen over de ouderdom en het einde van je leven. En wie goed om zich heen kijkt en let op de 'ouderen', ziet al snel dat ook daar dit onderwerp niet bijster in zwang is. Het lijkt wel dat we het leven het liefst als oneindig beschouwen.

Mozes in deze psalm zeker niet! En de reden ligt volgens mij in het gekozen vers dat overigens niet los van het geheel gezien kan worden. Allereerst laat hij in zijn algemeenheid weten dat elke sterveling - ieder mens - tot stof wederkeert. Hij voegt daar, zeker voor een tijd waar euthanasie algemeen geaccepteerd lijkt te zijn, een niet onbelangrijke notie toe, namelijk: dat het God is die het einde bepaalt. Een overigens in Gods Woord meer betuigd gegeven dat we zelfs binnen christelijke kring uit het oog schijnen te verliezen. Uiterst raak schetst hij vervolgens de betrekkelijkheid van het menselijk bestaan - het is er en het is voorbij. Een, als je in de buurt bent gekomen van het in deze psalm als eerste genoemde getal der jaren - zeventig, meer en meer beseft realiteit. Spreekt een jongere over 'dat is pas over', dan beseft je als oudere dat dit niet 'pas' maar 'al' blijkt te zijn en dat Mozes een leven van zeventig al als een vol leven beschouwt. Alles daarboven is een 'bonus' veelal gelabeld met 'moeite en leed'.

Wil Mozes de mens een depressie aanpraten (aanbidden)? Allerminst! Hij wil de mens bepalen bij diens verhouding tot - en met - God! Dat de mens voorbereid zal zijn om God te kunnen ontmoeten! Een gedachte volkomen in overeenstemming met het Nieuwe Testament, waar ook meer dan eens wordt opgeroepen jezelf te beproeven als het daarom gaat. Neem in deze de apostel Paulus die over niets minder spreekt dan de mogelijkheid afgewezen te worden... Let in dat verband eens op de woorden van vers 11 'Wie kent de sterkte van uw toorn, en uw verbolgenheid, naardat Gij te vrezen zijt?' Als iemand God in zijn leven heeft leren kennen, dan Mozes wel! Als er iets volkomen aan het wegzakken is in menig christenleven vandaag dan is dat wel het besef van wat Mozes hier in deze psalm in het licht stelt en ook Paulus zijn leven lang voor ogen had: de vreze Gods en van daaruit het genadevolle besef dat Hij, in en door Jezus Christus, de toevlucht is voor de vergankelijke mens.

Dat we zo onze dagen tellen en mogen groeien in werkelijke wijsheid!

Gebed

Vader, of we nu jong of oud zijn, dat we vrij mogen worden van onverschilligheid en gevaarlijke onbezorgdheid als het gaat om onze relatie tot en met U. Dat we ons dagelijks bewust zijn van het gegeven dat de tijden van ons bestaan alsook het bestaan op zich met alle ups en downs in uw handen zijn. Dat we ons als kuikens verbergen onder Uw vleugels. Geef ons wijsheid, meer van U! Amen.